

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 841/23
25.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ирене Трифуновић Радловић, председника већа, Иде Никитовић и Марине Бркић, чланова већа, у парници тужилаца мал. АА, из ..., чији је законски заступник мајка ББ, из ... и ВВ, из ..., чији је заједнички пуномоћник Ивана Хинић, адвокат из Београда, ул. Војислава Илића бр. 94б, против туженог “Air Serbia Ground Services” доо Београд, са седиштем у Београду, Аеродром Никола Тесла, чији је пуномоћник Драган Нинковић, адвокат из Београда, Булевар краља Александра бр. 18/11, ради утврђења дискриминације, одлучујући о жалбама парничних странака изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду П 5078/18 од 27.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 25.12.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе парничних странака и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П 5078/18 од 27.10.2022. године, у ставу првом, другом, трећем, четвртном, седмом и деветом изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду П 5078/18 од 27.10.2022. године, у делу става десетог изреке тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени “Air Serbia Ground Services” доо Београд, да о свом трошку објави увод и изреку пресуде Вишег суда у Београду П 5078/18 од 27.10.2022. године у делу којим је одлучено о захтеву тужиоца мал. АА за утврђење дискриминаторског поступања, забране понављања таквог поступања и накнаде нематеријалне штете, у јавном гласилу дневног листа Политика у издању за целу земљу, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, док се захтев тужиоца мал. АА за објављивање образложења пресуде, као и захтев тужиоца ВВ за објављивање пресуде у целини, **ОДБИЈА** као неоснован.

УКИДА СЕ пресуда Вишег суда у Београду П 5078/18 од 27.10.2022. године, у ставу петом, шестом, преосталом делу става десетог којим је тужени обавезан да увод и изреку пресуде објави у погледу одлуке о захтеву мал. АА за накнаду материјалне штете, ставу једанаестом и дванаестом изреке и у том делу предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 5078/18 од 27.10.2022. године, ставом првим изреке утврђено је да је тужени дискриминаторски поступао према оштећеном тужиоцу мал. АА, на тај начин што је одбио да дана... године на редовној линији Београд - Тиват у 17 ч и 5 мин изврши превоз путника, ради одласка на годишњи одмор, чиме је извршио повреду начела једнакости, прописану одредбом члана 4 Закона о забрани дискриминације детета према здравственом стању прописану одредбом члана 22 став 2 Закона о дискриминацији. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца ВВ којим је тражио да се утврди да је тужени дискриминаторски поступао према њему на тај начин што је одбио да дана ... године на редовној линији Београд - Тиват у 17 ч и 5 мин изврши превоз његовог малолетног детета ради одласка на годишњи одмор, чиме је повређено начело јавне личности. Ставом трећим изреке, забрањено је туженом да на овај и сличан начин понавља радње према тужиоцу мал. АА на основу његовог здравственог стања. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован захтев којим је тужилац ВВ тражио да се забрани туженом да на овај или сличан начин понавља радње према њему на основу здравственог стања његовог малолетног детета. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да на име накнаде материјалне штете, путне авио карте на релацији Београд - Тиват исплати законском заступнику тужиоца мал. АА на износ од 15.589,00 динара законску затезну камату од ... године, као дан када је требало да се реализује путовање, до 29.09.2021. године, као дана када је извршена уплата. Ставом шестим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужени да на име накнаде материјалне штете, путних авио карата на релацији Београд - Тиват исплати законском заступнику тужиоца мал. АА износ од 18.411,00 динара са законском затезном каматом од дана ... године, као дана када је требало да реализује путовање, па до коначне исплате. Ставом седмим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу мал. АА на име накнаде нематеријалне штете због повреде права једнакости, исплати износ од 250.000,00 динара са законском затезном каматом од 27.10.2022. године као дана пресуђења па до коначне исплате. Ставом осмим изреке, одбијен је као неоснован, тужбени захтев тужиоца мал. АА којим је тражио да му тужени исплати законску затезну камату на досуђени износ од 250.000,00 динара од 10.04.2018. године до 26.10.2022. године. Ставом деветим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца ВВ којим је тражио да се обавезе тужени му на име накнаде нематеријалне штете због повреде личности исплати износ од 150.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе па до коначне исплате. Ставом десетим изреке, обавезан је тужени да пресуду објави о свом трошку у јавном гласилу дневног листа Политика у издању за целу земљу. Ставом једанаестим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу мал. АА преко законског заступника накнади трошкове парничног поступка у износу од 115.300,00 динара. Ставом дванаестим изреке, обавезан је тужилац ВВ да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 100.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана када наступе услови за извршење па до исплате.

Против наведене пресуде странке су благовремено изјавиле жалбе из свих законских разлога побијајући је и то тужиоци у ставу другом, четвртном, шестом, деветом, једанаестом и дванаестом изреке, а тужени у ставу првом, трећем, петом, седмом, десетом и једанаестом изреке. Тужиоци су тражили трошкове другостепеног поступка.

Тужиоци су поднели одговор на жалбу туженог.

Испитујући правилност првостепене пресуде у складу са одредбом члана 386 Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС” бр. 72/2011, са каснијим изменама и допунама), другостепени суд је оценио да су жалбе странака делимично основане.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац, мал. АА, је дана ... године, имао купљену карту за лет у 17,05 ч на релацији Београд - Тиват, на који је требао да путује са мајком, млађом сестром и госпођом која их чува. У то време имао је 11 година и дијагностикован аутизам од стране лекара неуропсихијатра. Пре овог путовања, путовао је на даље дестинације од ове и то у Египат, Турску и Тунис и са авиокомпанијама није имао проблем приликом путовања. Програмом за обезбеђивање у ваздухоплову пружаоца услуга земаљског опслуживања Air Serbia Ground Services, у тачки 4.1. Профилисање путника, прописано је да приликом регистрације путника за лет, агент за путовања на шалтеру врши профилисање путника, што је поступак опажања спољних знакова на основу којих се код путника препознаје његово психичко стање, пре свега узнемиреност и напетост, а које могу бити у директној вези са његовим намерама. Упутством за подршку гостима, пријем гостију од 29.09.2016. године, под тачком 1.9.8. Гости са когнитивним сметњама (ДПНА), прописано је да путник са сметњама у којима је потребна помоћ (ДПНА) је гост са менталним сметњама или сметњама у развоју. Неки примери ДПНА гостију су лица: са алцхајмером, аутизмом, повредама мозга или менталним оштећењима изазваним повредама, когнитивним сметњама, људи са Дауновим синдромом итд. На основу степена самосталности, односно способности да разумеју или примене безбедносне инструкције које даје кабинска посада, лица могу путовати сама или захтевати пратиоца. Увек је неопходно да се процена изврши од случаја до случаја. У случају сумње у степен инвалидности и способност да безбедно путује, у фази резервисања одсек за резервацију контактира Air Serbia медицински одсек. Лекарско уверење за летење обично се не захтева, али се ССР МЕДА уноси по потреби у ПРН. Под тачком 4.1.2 Процена подобности гостију за путовање, прописано је да је од виталне важности да се процени подобност гостију за лет како би се: осигурала безбедност и добробит гостију, заштитило благовремено обављање свих радњи које могу бити погођене због искључених болесних гостију, помогло кабинској посади, колегама који у супротном имају ванредне здравствене ситуације у кабини и да не би било скретања ваздухоплова. Сва посада је на опрезу и прати подобност гостију за лет. Ако неки гост показује симптоме болеси он се љубазно испитује о здравственом стању било приликом чекирања, на излазу за укрцавање или у кабину ваздухоплова. У случају сумње позива се санитарска служба аеродрома за даљу процену. Коришћењем добре оцено и упутства санитарске службе, могућност да се гост разболи може се свести на минимум. Према тачки 7.1 Општих услова превоза, Air Serbia има право да одбије превоз сваког путника или путничког пртљага из разлога безбедности лета или по свом дискреционом праву. У том случају путник ће имати право на рефундацију. Air Serbia такође има право да одбије да превезе путника или његов пртљак у следећим ситуацијама: уколико је таква мера неопходна из разлога поштовања било ког закона, прописа или наредбе земље из које, у коју или преко које се лети, уколико превоз путника или његовог пртљага може довести у опасност или утицати на сигурност и здравље или комфор других путника

или посаде, уколико путнково психичко или физичко стање, укључујући умањење способности услед дејства алкохола или дроге, представља опасност или ризик за самог путника, друге путнике, посаду или имовину на лету. У складу са правилима процедуре која су прописана, пре самог путовања особе са аутизмом немају обавезу да се обрате са посебним захтевом туженом нити је неопходно да попуне М1 образац, већ наведени образац попуњавају у случају да желе да имају привилеговани третман или помоћ на самом укрцавању. Критичном приликом тужилац, мал. АА, је због гужве, високе температуре, с обзиром да се ради о летњем периоду, као и своје дијагнозе - аутизма, почео да плаче и јеца и да буде узнемирен, што представља стање његове дијагнозе, која представља сметњу у развоју и која је карактеристична за такве пацијенте. Службеница на аеродрому која је запослена код туженог му је пришла да би проверила који је разлог његове узнемирености и понашања и том приликом, у моменту када је од родитеља сазнала да се ради о детету које има дијагностикован аутизам, саопштила да ће дете скинути са лета и упутила га на преглед код лекара на аеродрому. У свом извештају лекар је навео да је путник скинут са лета од стране суперизора, да по изјави родитеља болује од аутизма, те да је родитељима саветовано да дете припреме за лет тако што ће да изврше медикаметозну припрему уз консултацију са надлежним неуропсихијатром. Након добијања извештаја од стране лекара, тужилац, мал. АА и госпођа која га чува су због немогућности да он путује остали у Београду, док су на планирано путовање отишле његова мајка, односно законска заступница и млађа сестра. Авионске карте купила је ББ, мајка тужиоца мал. АА преко Агенције Флај Флај Тревел (Fly Fly Travel).

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је с позивом на одредбе члана 2 став 1 тачка 1, члана 8, члана 12, члана 22, члана 27 и члана 35 Закона о забрани дискриминације, а имајући у виду и општу забрану дискриминације прописану чланом 21 Устава РС и чланом 1 Протокола бр. 12 Конвенције за заштиту људских права и основних слобода, закључио да је понашањем запослене код туженог према тужиоцу, мал. АА, учињена дискриминација јер му је због његовог личног својства (здравственог стања), без оправданог разлога ускраћено право да путује авио-превозником, чиме му је ограничена слобода кретања као једно од основних права грађана. Стога је применом члана 22, члана 41 став 1 и члана 43 Закона о забрани дискриминације, ставом првим изреке утврдио да је тужени поступао дискриминаторски према тужиоцу, мал. АА и ставом трећим изреке забранио туженом да понавља радње дискриминације, те ставом седмим изреке обавезао туженог да на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због тако учињене повреде права личности исплати тужиоцу, мал. АА, износ од 250.000,00 динара који је као правичну накнаду одмерио у складу са критеријумима из члана 200 Закона о облигационим односима и чланом 232 ЗПП, а ставом петим изреке да му на име материјалне штете исплати камату на износ од 15.589,00 динара, који је плаћен за његову авионску карту, и то за период од дана плаћања ... године до 29.09.2021. године, кад је цена карте рефундирана, те ставом десетим изреке, обавезао туженог да објави ову пресуду. Оцењујући основаним истакнути приговор активне легитимације на страни тужилаца, првостепени суд је ставом шестим изреке одбио захтев за накнаду материјалне штете у износу од 18.411,00 динара на име трошка авио карте која је плаћена из средстава законске заступнице мал. тужиоца, на име ГГ према којој није извршена дискриминација и која је из разлога потребе да се неко брине о мал. тужиоцу одустала од лета.

Применом правила о терету доказивања, првостепени суд је закључио да према тужиоцу ВВ није дискриминаторски поступано, јер, осим навођења својства јавне личности као разлога дискриминације у петитуму тужбе, тужилац ни у наводима тужбе нити током поступка у свом исказу, није истакао због чега сматра да је дискриминисан, те је одбио његов захтев за утврђење дискриминаторског поступања, забрану понављања таквог поступања и накнаду нематеријалне штете као неоснован и одлучио као у ставу другом, четвртом и деветом изреке.

Правилно је првостепени суд одлучио када је ставом првим изреке усвојио тужбени захтев тужиоца мал. АА и утврдио да је тужени према њему дискриминаторски поступио, ставом трећим изреке забранио туженом да понавља радње дискриминације, те га ставом седмим изреке обавезао да по том основу мал. тужиоцу накнади нематеријалну штету.

Чињенично стање у првостепеном поступку у погледу околности које се тичу дискриминаторског поступања туженог у односу на тужиоца мал. АА утврђено је потпуно и поуздано и оно логично и недвосмислено произлази из доказа у списима које је првостепени суд правилно ценио у складу са чланом 8 ЗПП, па другостепени суд, супротно наводима жалбе туженог, не налази било какву сумњу у правилност утврђеног чињеничног стања.

На тако утврђеном чињеничном стању и правилној примени материјалног права заснован је и чињенично-правни закључак да је тужени поступао дискриминаторски у односу на тужиоца мал. АА, због чега је у обавези да му по том основу накнади нематеријалну штету. У погледу овог закључка првостепени суд је дао јасне и ваљане разлоге, које као правилне прихвата и овај суд па се у поступку њене жалбене контроле на те разлоге, у складу са овлашћењем из члана 396 став 2 ЗПП, а у циљу избегавања понављања и сам позива.

Супротно наводима жалбе туженог, управо примена општих услова превоза у ситуацији када је запослена код туженог била упозната са дијагнозом аутизма код мал. тужиоца и са чињеницом да су његова понашања, као што су плач и привремена нервоза, последица његовог здравственог стања, довела је до стављања мал. тужиоца у неповољнији положај и онемогућила остваривање његовог права на путовање. Формално придржавање опште процедуре, без примене разумног прилагођавања конкретним потребама лица са инвалидитетом, не искључује дискриминацију, јер ефекат примене такве мере доводи до неповољног третмана лица искључиво због његовог личног својства, што представља забрањени облик дискриминације у смислу Закона о забрани дискриминације, како то правилно закључује првостепени суд, али и одредаба Закона о спречавању дискриминације особа са инвалидитетом, којим се посебно штите лица са инвалидитетом. Тужени није доказао да је онемогућавање путовања било оправдано ради заштите безбедности, нити да није било могуће применити блаже и прилагођене мере које би омогућиле остваривање права мал. тужиоца. Стога је, првостепени суд правилно одлучио када је утврдио да је тужени извршио акт дискриминације тиме што је дана ... године одбио да изврши авио превоз мал. тужиоца.

Неосновано се жалбом туженог оспорава право мал. тужиоца на накнаду нематеријалне штете јер он као лице у односу на кога је извршена дискриминација има право на накнаду нематеријалне штете која му је причињена због повреде права на једнако поступање, као једног од права личности, на основу члана 200 Закона о облигационим односима у вези са чланом 43 тачка 4 Закона о забрани дискриминације.

Правилно је првостепени суд одбио захтев тужиоца ВВ за утврђење дискриминације, забрану таквог поступања и накнаду нематеријалне штете, те одлучио као у ставу другом, четвртим и деветом изреке. Одредба члана 2 Закона о забрани дискриминације (“Службени гласник РС” бр. 22/09 и 52/21), између осталог, прописује да изрази “дискриминација” и “дискриминаторско поступање” означавају свако неоправдано прављење разлике или неједнако поступање, у односу на лица или групе као и на чланове њихових породица, или њима блиска лица с обзиром на њихова лична својства, као што у поступку за заштиту од дискриминације важе посебна правила о терету доказивања, прописана одредбом члана 45 став 2 Закона о заштити дискриминације, која олакшавају положај тужиоца јер треба само да учини вероватним да је до дискриминације дошло – да га је тужени ставио у неповољнији положај због његовог личног својства, и ако у томе успе, онда постоји претпоставка да је прекршено начело једнакости, па је тада тужени дискриминатор дужан да докаже да том радњом дискриминације, ипак није прекршено ово начело.

Међутим, тужилац ВВ није изнео чињенице које би указивале да је спорно поступање туженог, које је дискриминисало његовог сина у погледу остварења предметног путовања, имало за последицу осујећење неког његовог личног права, нити да је било мотивисано његовим личним својствима јавне личности као чланом породице мал. тужиоца АА, нити је доказао постојање узрочне везе између свог личног својства и дискриминаторског поступања, па стога није учинио вероватним да је тужени извршио акт дискриминације према њему. Сва лица која тврде да је у односу на њих извршена дискриминација у обавези су да пред судом то и докажу, да су неједнако третирани у односу на друга лица у истој или сличној ситуацији по основу неког свог личног својства, а што у конкретном случају, у односу на тужиоца ВВ, и по оцени другостепеног суда није учињено.

Неосновано жалбом тужилац ВВ указује да је је у конкретном случају требало да му заштита буде пружена са позивом на одредбу члана 27 Закона о забрани дискриминације као члану породице мал. тужиоца у односу на кога је извршена дискриминација јер је на тај начин и сам доживео дискриминацију и осећао се пониженим. Чињеница је да је овом одредбом прописана забрана дискриминације како лица или групе лица с обзиром на њихово здравствено стање, тако и чланова њихових породица. Међутим, реч је о дискриминацији учињеној у погледу пружања здравствених услуга, а постоји нарочито ако се лицу или групи лица због њихових личних својстава неоправдано одбије пружање здравствених услуга, поставе посебни услови за пружање здравствених услуга који нису оправдани медицинским разлозима, одбије постављање дијагнозе и ускрате информације о тренутном здравственом стању, предузетим или намераваним мерама лечења или рехабилитације, као и узнемиравање, вређање и омаловажавање у току боравка у здравственој установи, што овде није био случај. Поред тога, иако је разумљиво да је тужилац, као родитељ, поступање према свом малолетном детету доживео као понижавајуће и узнемирујуће, такав субјективни

осећај, сам за себе, не може бити основа за утврђење дискриминације јер дискриминација, како је то већ образложено, постоји само уколико је лице стављено у неповољнији положај због свог личног својства (према наводима тужбе, јер је јавна личност), што у конкретном случају није учињено вероватним.

Међутим, приликом одлучивања о захтеву тужилаца за објављивање пресуде првостепени суд је погрешно применио материјално право када је обавезао туженог да објави пресуду у целости. Ово стога што, у складу са одредбом члана 43 Закона о забрани дискриминације, одлука о објављивању пресуде зависи од одлуке да ли је тужилац дискриминисан, па је правилна примена наведене законске одредбе у конкретном случају подразумевала да се захтев тужиоца ВВ за објављивање пресуде одбије као неоснован, с обзиром на утврђење да према њему тужени није дискриминаторски поступао, због чега је одлука у ставу десетом изреке морала бити преиначена у односу на тужиоца ВВ одбијањем тог захтева. Такође, с обзиром да се у погледу тражене судске заштите сатисфакција постиже објављивањем увода и изреке донете одлуке и да није потребно објављивати њено образложење у целини (ни у појединим деловима), то је и у односу на захтев тужиоца мал. АА пресуда преиначена на начин из става другог изреке.

Из изложених разлога и с обзиром на то да у погледу одлуке из става првог, другог, трећег, четвртог, седмог, деветог и десетог изреке побијане пресуде у првостепеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1-3, 5, 7 и 9 ЗПП на које другостепени суд пази по службеној дужности, а супротно наводима жалби туженог ни она из тачке 12 истог става јер пресуда у том делу садржи јасне и непротивречне разлоге о свим битним чињеницама, то је применом одредбе члана 390 ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке, а применом члана 394 тачка 4 ЗПП као у ставу другом изреке ове пресуде.

Међутим, основано се жалбама странака побија одлука о захтеву за накнаду материјалне штете с обзиром да је у погледу те одлуке у првостепеном поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, на коју тужени основано указује у својој жалби, а због које се ни правилност примене материјалног права не може испитати, на шта се основано указује жалбом тужилаца.

Наиме, првостепени суд у побијаној пресуди наводи да мал. тужилац по основу накнаде материјалне штете има право на исплату камате на износ од 15.589,00 динара који је плаћен за његову авионску карту, и то за период од дана плаћања ... године до дана рефундације карте 29.09.2021. године, али не и право на накнаду трошка авио карте која је плаћена на име ГГ, дадиље, у износу од 18.411,00 динара јер према њој није извршена дискриминација, те ставом петим изреке обавезује туженог да законском заступнику мал. тужиоца исплати утужену законску затезну камату, а ставом шестим изреке одбија као неоснован захтев тужилаца за обавезивање туженог на исплату износа од 18.411,00 динара.

Из овакве формулације става петог изреке којим је усвојен захтев за накнаду материјалне штете (а у ситуацији када је у тужби као странка – тужилац означен само отац ВВ) остаје нејасно ком законском заступнику је тужени дужан да изврши исплату утуженог потраживања, што изреку чији неразумљивом, а како неразумљива изрека

представља недостатак због кога се пресуда не може испитати, то је услед тако учињене битне повреде првостепена пресуда у ставу петом изреке морала бити укинута.

Поред тога, првостепени суд је полазећи искључиво од чињенице да тужени није дискриминаторски поступао према ГГ, закључио да између радњи туженог и штете у имовини тужилаца у висини плаћене њене авионске карте не постоји узрочно-последична веза, те тиме ни обавеза туженог накнаду тог износа, а који закључак се без поузданог утврђења свих битних чињеница, за сада не може прихватити као правилан. У контексту одредаба Закона о забрани дискриминације, као и одредаба Закона о облигационим односима о накнади материјалне штете, првостепени суд је пропустио да поуздано расправи пре свега питање које се тиче сврхе ангажовања и путовања ГГ, да ли је ангажована искључиво као пратња – дадиља мал. тужиоцу или као помоћ мајци на путовању око оба детета и да ли је мал. тужилац имајући у виду његово здравствено стање могао да борави у Београду само са оцем, тужиоцем ВВ, без њеног присуства, јер уколико је њено путовање било нужно због потреба мал. тужиоца тада би њен одустанак од лета била последица дискриминаторског поступања према тужиоцу, а трошак неискоришћење карте представљао штету коју је тужени дужан надокнадити родитељима мал. тужиоца.

Како због погрешне примене материјалног права у првостепеном поступку нису утврђене све чињенице битне за доношење правилне одлуке о захтеву за накнаду материјалне штете, то је побијана пресуда у том делу, ставу шестом изреке, заснована на непотпуно утврђеном чињеничном стању, па је због тога морала бити укинута, а последично и одлука о објављивању пресуде у погледу одлуке о захтеву из става десетог изреке.

У поновном суђењу првостепени суд ће имајући у виду примедбе на које је указано овом пресудом поново ценити изведене доказе, разјаснити противречности на које му је указано и поуздано утврдити све битне чињенице за доношење одлуке о захтеву за накнаду материјалне штете, те правилном применом материјалног права, донети нову, јасно образложену и на закону засновану одлуку, водећи при том рачуна о томе да је разумљивост изреке пресуде услов њене извршивости.

Како одлука о трошковима поступка зависи од коначног исхода парнице и она је морала бити укинута.

На основу изнетог, применом одредбе члана 391 став 1 и члана 392 став 2 ЗПП, одлучено је као у ставу трећем изреке.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

Председник већа-судија
Ирена Трифуновић Радуловић, с.р.